

imeli zakaj. Prenašajo napore življenja z lahkoto in vsakega uspeha se veseli. V Bogu vidi svojo srečo, z Njim si iščejo rešitve vseh svojih težav. In zato jih Bog blagoslovlja s svojim blagoslovom. Angel miru in angel blagoslova sta si podala roke in pleteta vence na znojna čela kmetov in kmetic med delom. V njihovih srcih ni nevoščljivosti, njihove duše so prepletene z molitvijo. Ali ni vse njihovo delo kakor molitev? Da, in še več! Kakor božji hrami so njihova srca, kjer ni drugega kakor en sam psalm večne ljubezni.

Dežela uči, dežela vzgaja, dežela vabi, dežela snubi, dežela je zdrava in vse, kar pride z nje, je dobro. Zato je dežela vredna vse pozornosti in ljubezni. Če je dežela bogata, tudi mesto je bogato. Preprosta je dežela, zato je zanimiva, zato je ljubka; zatočišče je vseh onih, ki si iščejo miru.

Žetev je. In tisoči si želijo v objem žetve in tisoči hrepenijo po njeni blagodati. Pesem poljane jih vabi, da mro od koprnjenja. Zato naj nam bo vedno pri srcu ta naša ljubljena dežela in delajmo za njen procvit!

Fr. H.

\*

Št. Peter pri Mariboru. Vest, da je notranji minister dr. Korošec zopet upostavljal Prosvetno zvezo v Ljubljani in v Mariboru, je izzvala veliko veselja, saj je s tem popravljena velika krivica, ki jo je napravil prejšnji režim slovenskemu narodu. Tudi naše prosvetno društvo »Skala« bo pričelo z nadaljnjim delovanjem. Priziv, ki je bil svojočasno proti razpustu vložen, je bil zavržen. No, in sedaj pa bomo zopet krepko poprijeli, da bomo zamujeno popravili. Pa še to je treba omeniti, da se tisti, ki so imeli ob razpustu toliko veselja in brige, pa še tudi pozneje, se sedaj strašno »giltajo« radi tega. Pa kaj čemo, božji milini meljejo pač počasi, a gotovo.

poslovnih, zgodovinskih in strokovnih knjig, za katere je izdal ves podarjen denar od svojih domačih, posebno od dedeca in babice. Vse to je ostavil svojemu bratcu Borisu, petošolcu. V posebno zabavo mu je bil nogomet, bil je marsikateri gol z domačimi mladeniči, bil jim je prvak. Njegov pogreb je bil nad vse veličasten. Mnogo cvetličnih svežih šopkov in obilo krasnih vencev je kinčalo njegov beli, z zlatim križem obdani domek, ki so jih darovali njegovi čestilci in ga spremljali v obilni množici na njegovi zadnji poti. Pevci so mu zapeli na domu, v cerkvi in ob grobu žalostinke. Naš č. g. župnik je v spremstvu štreh gg. duhovnikov vodil žalni spreved ter govoril v srce segajoč poslovljni govor v spomin vrlemu Dušanu, ki je bil njegov ministar nad šest let in vsako jutro ga je tako zelo prikupljivo pozdravil. Ves ta čas je bil prav natančen in vester v izpolnjevanju svojih dolžnosti. Vse te lepe lastnosti naj bi vsi posnemali in drug drugega spoštovali. Omenil je osebni govor z njim tri dni pred odhodom v bolnišnico, kako visoke blage ideale je gojil, da bi naj vse ljudstvo srečno bilo. Dolg poučni govor č. g. župnika je kaj blažilo in tolažilo vplival na mnogoštevilne vdeležence, posebno sorodnike. Tudi štirje Dušanovi sošolci so prispeli s kolesi na njegov zadnji domek. Priserčna hvala vsem, posebno č. gg. duhovnikom, vestnim, blagim usmiljenkam, skrbnim zdravnikom mariborske bolnišnice in vsem, ki so nas tolažili v bridki izgubi našega ponosa, milega Duška! Zahvaljujemo se pa tudi priserčno Kuratoriju ustanove Feliksa Ferka za podeljeno mnogoletno ustanovo, posebno g. prof. dr. Ivo Dolarju, kar je ljubkega Dušana srčno veselilo za priznanje njegove marljivosti. Bog plati vsem! — Rodbini Dernovšek, Kranjc.

Št. Peter pri Mariboru. Pretekli četrtek je umrla gdca Klemenčič Julijana, upokojena učiteljica in posestnica v Malečniku. Pokopana je bila v soboto ter prepeljana iz Št. Petra na Pobrežje na frančiškansko pokopališče, kjer ima rodbina Klemenčič-Koprivšek svojo grobnico. Bodi rajnici ohranjen blag spomin. Isti dan je umrl v Metavi bivši viničar Žel Mihael. Na stara leta je živel starček v revnih razmerah. V Celestrini pa je umrla posestnica Sečnik Ana, po daljši bolezni, a smrt je pri-

## Odprta noč in dan so groba vrata.

Umrla je na Koroškem (avstrijskem Koroškem) gospa Marica Aichholzer, nečakinja ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana, rojena v Šmihelu pri Pliberku. Lani jo je meseca avgusta poročil g. knezoškof z nadučiteljem Aichholzerjem, letos pa je po porodu otroka umrla. Njen soprog je edini narodno zavedni učitelj na Koroškem, nastavljen kajpada med Nemci, ne pa med Slovenci. Rajna Marica je bila splošno znana, čislana in priljubljena slovenska potovalna učiteljica. V nedeljo, 14. julija je bila pokopana ob ogromni udeležbi užaloščenega slovenskega ljudstva v slovenski fari Loče pri Baškem jezeru. Navzočih je bilo deset duhovnikov. Priserčne besede ji je v slovenskem jeziku spregovoril ob grobu domači g. župnik dr. Ogris, žalostinke pa sta ji zapela domači zbor in slavnoznanjski pevski zbor iz Brnce. Plemenita Slovenka, počivaj v miru v slovenski zemlji!

Sv. Barbara v Slovenskih goricah. Pogreb

šestošolca humanistične gimnazije Dušana Dernovška se je vršil v sredo, 17. julija pri Sv. Barbari v Slov. goricah pri veliki množini ljudstva. Rojen je bil v šoli barbarški, kjer je tudi dovršil vse razrede z odliko v ljubezni vseh domačih in učiteljev. Dušan je bil vsem prikupljiv deček in vsak ga je vzljubil. Prečitaval je takoj došle časnike, »Slovenski gospodar« mu je bil zelo pri srcu, posebno Januša Goleca pripovedke je prve shranil v svoj duh, čislal ga je, ker ga je ta č. gospod črtil v šoli. Ob mesecu došli »Zvonček« je najprej pogledal rešitev rebusa, dijamenta ali trikaljk, vedno ga je veselilo, ko je videl tikano svoje ime. Knjige je vlecko čislal, njegova lepa in obširna knjižnica priča o njenem zanimanju, kako vestno, s polno ljubeznijo jo je gojil. Njegov natančno sestavljen »Knjižni zapisnik« dokazuje njegovo vestno, razumno delo. Karla Maya ima vse zvezke, mnogo le-

Vseh dozda znanih vrst hroščev je krog 80 tisoč.

Nekaj o kavinem drevesu.

Po plantažah gojijo kavo največ v grmih, ki dosežejo višino 1½ metra, med tem ko postane divje kavino drevo visoko 5–6 m. Kavini grm začne roditi v tretjem letu, vendar je žetev v začetku prav neznatna. Kavini grm rodi 30 let, včasih celo 50 let. Eden grm da na leto ½ kg kave.

Kakao drevo

doseže višino 5 do 15 metrov in je debelo 27 do 30 cm. Sad je dolg 10 do 15 cm in debel 5 do 8 cm. Vsak strok ima 20 do 70 fižolu podobnih semen. Kakao drevo prične roditi v

Do jezera je segal gozd s pritlikavimi smrekami. Kmalu so odmevali udarci dveh sekir po samoti. Drevesa so bila majhna in glede velikosti čisto enaka. Tu in tam se je dvigal iz zemlje kak počrnel štor, znamenje, da je že prepevala tukaj sekira svojo pesem. Nemec je opazil, da ne kažejo stoječa drevesa večjega premera kakor štori in je vprašal spremljevalca, kako je z razliko glede starosti.

»Petindvajset, mogoče petdeset let«, je odgovoril Amerikanec.

»Živa drevesa niso debelejša od štorov.«

»Tukaj na severu raste vse zelo počasi.«

Zgradila sta okrog kamenitega dimnika kočjo iz smrekovega hlodovja in jo pokrila s smrečjem in peskom. Pri kopanju peska poleg ognjišča je zadel Gruber na pilo in na pokrov soda za žganje, v katerega je bila vžgana nečitljiva beseda.

»Našla sva mesto«, je pripomnil Lavison. »L. 1819 je zgradil ravno tukaj severni raziskovalec Franklin kočjo. Leta 1883 je tukajle prezimil kapitan Back, ki je iskal pogrešanega kapitana Ros-

sa. Ti dve raziskovalni ekspediciji sta podrla smrekova drevesa. Tamkajle zunaj je nekaj indijanskih sledov, ki so iz prejšnje zime, ker Indijanci ne sekajo dreves.«

Lovca sta dogradila kočjo. Zunaj ob stenah sta zložila kupe drv. Zvalila sta pod streho s sani sode s posušeni ribami in sadjem, vreče z moko, zaboje s prepečencem, konzerve z mesom ter sočivjem, sladkor, kavo, sol, tobak, sploh vse zaloge. Nato sta potegnili na suho čoln in ga razložila. Vse te priprave za prezimovanje so trajale dober teden.

Gruberja je tresel mrz pri spanju kljub ognju, ker so zevale med posameznimi debli luknje, razpokline in špranje. V notrajnosti kočje v noči ni bilo nič bolj toplo, nego kje zunaj na prostem pod smrekovimi vejami. Ko je poskušal Nemec zadeti zevajoče špranje, se mu je krohotal tovariš iz polnega grla in je zaustavil delo z eno samo besedo:

»Počakaj!«

Vsak dan je segal led dalje v notrajnost jezera. Sonce je postajalo vedno bolj blede ter me-